د حضرت عبدیاه نبی کِتاب ـ ماخذ انبیاء

پېژندګلو

د حضرت عبدیاه نبوتی کِتاب هغه خلقو له سخت خبردارے ورکوی د چا چې دا خیال وی چې هغوئ خُدائ پاک له دوکه ورکولے شی. هیڅوک هم د خُدائ پاک د عدالت نه تښتېدلے نۀ شی. څنګه چې پخوا خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو محافظ وو دغسې به هغه نن هم د مؤمنانو دفاع کوی. څوک هم چې د خُدائ پاک خلقو ته نقصان رسوی نو یقیناً خُدائ پاک به هغوئ له سزا ورکوی. عبدیاه په خپل کِتاب کښې د دې وضاحت هم کوی چې غرور کول او د خُدائ پاک نه علاوه په بل څۀ بهروسه کول بربادی ده. او دا په قومونو او په هر چا باندې یو شان لاګو کېږی. کېدے شی چې په دې ژوند کښې مغرورانو ته سزا مِلاو نۀ شی خو د مرګ نه پس به ورته یقیناً چې سزا ملاوېږی.
حضرت عبدیاه د زړې لوظ نامې دا وړوکے کِتاب په هغه وخت کښې ولیکلو کله چې د بابل فوجیانو یروشلم تازه تازه برباد کړے وو. حضرت عبدیاه دا پېشګوئی وکړه چې ادوم د خُدائ پاک خلقو سره کوم سلوک کړے دے د هغې بدله به ورته مِلاو شی او خُدائ پاک به هغه خلق چې مصیبت کښې راګېر دی هغه به بحال کړی ځکه چې دا د هغۀ لوظ دے او خپلو خلقو سره یې مینه ده. د حفظ کولو دپاره ۱:۱۵ آیت ”د مالِک خُدائ د قیامت ورځ رانزدې ده، د ټولو قومونو دپاره. څنګه چې تاسو کړی دی، نو هم داسې به تاسو سره هم وشی. ستاسو عملونه به واپس ستاسو په خپل سر راشی.“

مالِک خُدائ به د ادوم د خلقو عدالت کوی

١ دا د عبدیاه رویا ده. دا هغه څۀ دی چې مالِک خُدائ یې د ادوم د قوم په حقله

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

فرمائی، مونږ د مالِک خُدائ نه يو پېغام واورېدو، هغۀ يو پېغمبر قومونو ته ولېږلو چې
ورته وفرمائی، ”پاڅئ، او راځئ چې په ادوم حمله وکړُو.“ ۲ اے ادومه گوره، زۀ به تا
په قومونو کښې وړوکے کړم، تۀ به ډېر سپک شې. ۳ تۀ خپل غرور دوکه کړے يې، تۀ
چې د غرونو په غارونو کښې اوسېږې، او په اوچتو ځايونو کښې خپل کور جوړوې، تۀ
چې د خپل ځان سره وائې چې، ”څوک ما لاندې زمکې ته راوستلے شی؟“ ۴ خو تر
دې کۀ تاسو د باز په شان اوچت هم والوځئ، او خپله جاله د ستورو سره جوړه کړئ،
نو زۀ به هلته نه هم تاسو لاندې راولم، مالِک خُدائ فرمائی. ۵ کۀ غلۀ د شپې راشی او
تا لوټ کړی، نو هغوئ به تا نه دومره څۀ پټ کړی څومره چې غواړی. کله چې خلق
انگور راټولوی نو څۀ نه څۀ ترې نه پاتې شی. خو ستاسو دشمن به تاسو مکمل جارُو
کړی. ۶ د ادوم خلق، د عِيسو اولاد به په پوره توگه لوټ کړے شی، او د هغوئ پټې
خزانې به پوړے شی. ۷ تر دې چې ستا ټول اِتحاديان به هم تا ستا د خپل مُلک نه
وزغلوی، ستا خپل ملگری به تا دوکه کړی او په تا به زورَور شی. ستا اعتباری دوستان
به تا ته دام خور کړی، خو تا ته به دا معلوم نۀ وی. ۸ مالِک خُدائ فرمائی، په هغه
ورځ به د ادوم په ټوله علاقه کښې يو هوښيار کس هم باقی پاتې نۀ شی، ځکه چې د ادوم
په غرونو به زۀ هغه هر يو کس تباه کړم څوک چې عقل لری. ۹ اے تيمانه، ستا
جنگيالی به ويرېږی، او د ادوم په غرونو کښې هر يو کس به حلال کړے شی.

ادوميانو ته د سزا مِلاوېدو وجه

۱۰ تا خپل ورور يعقوب سره ظلم کړے دے نو په دې وجه به تۀ په شرمونو وشرمېږې
او د همېشه دپاره به تباه او برباد شې. ۱۱ په هغه ورځ تۀ لرې ولاړ وې کله چې غېر
مُلکيان د هغۀ دروازو ته ورننوتل او د هغۀ نه يې مال دولت يوړلو، او د يروشلم د
تقسيمولو دپاره يې پچه واچوله. نو تا په هيڅ نۀ کولو داسې رويه خپله کړې وه لکه چې
تۀ هم د بنی اِسرائيلو دشمن يې. ۱۲ تا له د خپل ورور د بد قسمتۍ په ورځ خوشحالېدل

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

نهٔ دې پکار، او نهٔ درله د يهوداه د خلقو د تباهئ په ورځ خوشحالېدل پکار دی، او نهٔ درله
د هغوئ د تکليف په ورځ لافې کول په کار دی. ۱۳ تا له نهٔ وو په کار چې زما د خلقو
دروازو ته ننوتلے وې د هغوئ د تباهئ په ورځ، او نهٔ درله په کار وو چې تهٔ د هغوئ د
تباهئ په ورځ د هغوئ په مصيبت باندې خوشحاله شوے وې، او نهٔ د هغوئ د تباهئ په
ورځ هغوئ لوټ کړې. ۱۴ تا له نهٔ وو په کار چې په چوکونو کښې ولاړ وې او هغوئ
دې وژل ځوک چې تښتېدل. تا له نهٔ وو پکار چې هغه بچ شوی خلق دې نيول او دشمن
ته دې حواله کول، په کومه ورځ چې هغوئ په مصيبت کښې وُو. ۱۵ د مالِک خُدائ د
قيامت ورځ رانزدې ده، د ټولو قومونو دپاره. څنګه چې تاسو کړی دی، نو هم داسې به
تاسو سره هم وشی. ستاسو عملونه به واپس ستاسو په خپل سر راشی. ۱۶ اول تاسو
زما په مقدس غرهٔ زما د غضب جام وڅښلو، خو اوس به يې نور ټول قومونه څښی.
بلکې هغوئ به دا په څښلو څښلو خالی کړی، او هغوئ به دې آخری قطرې هم څټی. بيا
به د هغوئ نام و نشان باقی پاتې نهٔ شی، داسې به ښکاری لکه هغوئ چې بلکل وُو نه.

د بنی اِسرائيلو فتح

۱۷ خو د صيون غر به د هغوئ دپاره د پناه ځائ شی ځوک چې تښتی، دا به مقدس
وی. او د يعقوب اولاد به دا ځائ د خپل ميراث په توګه قبضه کړی. ۱۸ د يعقوب اولاد
به لکه د اور په شان وی او د يوسف اولاد به لکه لمبه وی، او ادوم به لکه د بوسو په
پوره توګه وسوزوی. د ادوم په اولاد کښې به ځوک هم ژوندی پاتې نهٔ شی. مالِک خُدائ
دا فرمائيلی دی. ۱۹ د نجب خلق به د ادوم غرونه قبضه کړی، او د ښکته علاقو خلق به
د فلستيه مُلک قبضه کړی، هغوئ به د اِفرائيم او سامريه علاقې قبضه کړی، او د
بنيامين خلق به جِلعاد قبضه کړی. ۲۰ د بنی اِسرائيلو جلاوطن کړے شوی خلق چې
په کنعان کښې دی به د صارفت پورې مُلک قبضه کړی، د يروشلم جلاوطن کړے
شوی ځوک چې په سفاراد کښې دی هغوئ به د نجب په ښارونو قبضه وکړی. ۲۱

Copyrighted material from pashtobibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

خلاصون ورکونکی به د صیون غرۀ ته بره وخېژی چې د ادومِ په غرونو باندې حکومت
وکړی. او مالِک خُدائ به پخپله بادشاه وی.